GÁBORÉLET

2023 október

- 10 éves a Gáborélet!
- Őszi kirándulások

TARTALOMJEGYZÉK

10 éve 3

Ifi szemmel 4

10 éve volt, hogy is volt 5

Válogatás az elmúlt 10 év sztárjaiból 6

Ismerd meg tanárodat 10

Gáborosok a nagyvilágban 12

A hónap könyve 14

Az én sportom 15

Ópusztaszeren 16

Ti mondtátok; A hónap vicce 17

Életképek 18

Gáborélet iskolai folyóirat 2023/24 (XI. évfolyam, 99. szám)

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Bakos Viktória 8.a, Kovács Bence 7.a, Nagy Boglárka 4.a, Balogh Jázmin 7.c

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: https://www.gaboriskola.edu.hu/

facebook oldalunk: https://www.facebook.com/kispestigaboraron

Instagram oldalunk: https://www.instagram.com/gaboriskola/

10 éve…

Kedves Gyerekek!

10 évvel ezelőtt néhány akkori Gáboros diákkal úgy döntöttünk, belevágunk a suliújság szerkesztésébe. Több alkalommal is összeültünk, hogy ötleteljünk, és kitaláljuk, milyen is legyen az arculata és a tartalma az induló Gáboréletnek. Bizony, akkor még mi sem gondoltuk, hogy ennyire értékálló dolgot teremtünk az iskolánkban, hiszen lapunk azóta is havi rendszerességgel megjelenik, és nagyrészt ugyanaz az arculata és a tematikája, a legtöbb rovat megmaradt úgy, ahogyan azt 10 éve kitaláltuk azzal a pár diákkal. Eme számunkra jeles apropó mentén készítettük el a mostani számunkat is. A „Régen volt, hogy is volt…" rovat ezúttal különkiadással, képes beszámolóval jelentkezik 10 évvel ezelőtti iskolai fotókkal. Ezen kívül teljesség igénye nélkül bemutatunk jónéhány híresség et, akik az elmúlt 10 évben nyilatkoztak nekünk, eljöttek iskolánkba. A 2013. októberében megjelent első Gáboréletnek az első interjúját az akkor 6. osztályos Varga Kata készítette egykori diákunkkal, a híres énekessé vált Éliás Gyula jr.-ral. Ebből az apropóból kértük fel az azóta már egyetemista, jelenleg Finnországban tanuló Varga Katát, hogy írjon nekünk ebben a „születésnapi" számunkban. Írásával egy régi rovatot élesztettünk újjá „Gáborosok a nagyvilágban" címmel. Szeptemberben is voltak kirándulások, ezekről olvashattok egy beszámolót, illetve képeket is láthattok az eseményekről az „Életképek"-ben. Nem maradnak ki a megszokott rovatok, az „Ifi szemmel", „A hónap könyve", „Az én sportom", „A hónap vicce" és a „Ti mondtátok" című összeállítás sem. Sőt, egyik tanárunkat is megismerhetitek kicsit másképp. Reméljük, hogy nem csak az őszi szünetre tudunk Nektek olvasnivalót kínálni, hanem akár a következő 10 évre is a folyamatosan megjelenő suliújságunkkal. Hisz a Gáborélet Nektek szól és rólatok.

Erdős Levente

IFI SZEMMEL

Papp Sándor

Mint minden évben, idén is nagyon vártam a nyári Gáboros tábort, amely immár harmadik alkalommal Soltvadkerten volt megtartva. Az idei tábornak én személy szerint úgy indultam neki, hogy egy nehéz tábor lesz a nyolcadikosokkal, de aztán kellemesen csalódtam, mivel az eddigiekhez képest sokkal könnyebb volt. Szerencsére nagyon sokukat láttam viszont az idei tanévben az ifi gyűléseken is, mint újonc ifik. Jó volt látni a táborban azt, hogy a rajon belül volt egy pár új arc is. A nyári táborban szerintem mindig az első nap a legnehezebb, a kipakolás, hogy minden meg- és rendben legyen. Mivel az idei táborban nem volt kimondott feladatom, ezért a táboros időm legnagyobb részét a fotózásra fordítottam, ezeket a képeket láthattátok az iskolai Facebook oldalon, és a suliújság szeptemberi számában. De persze, ha bárhol kellett segítség, a fényképezőgépemet letéve mentem is segíteni a többieknek. Próbáltunk egy-két új dolgot is behozni a tábori játékok közé. Idén is – mint mindig – egy jól működő csapatban tudtunk dolgozni, mint ifik.

Összességében egy nagyon jó hangulatú tábort hagytunk magunk mögött. Remélem, a fiatalabbak is így vélik, és ugyanilyen hangulattal folytatják továbbra is! Sajnos, egy ideig ez volt az utolsó táborom, de remélem, hogy lesz még benne részem valamikor az elkövetkező években!

10 ÉVE VOLT, HOGY IS VOLT…

Válogatás az elmúlt 10 év sztárjaiból:

Éliás Gyula Jr.

- ***énekes, zeneszerző***

„A zene, mint művészeti ág fejleszti az agyat, és jót tesz a léleknek, ezáltal lettem én is jobb tanuló.”

TAKÁTS TAMÁS

- ***énekes***

„A sikerhez kell egy jó adag szerencse is, jókor kell lenni jó helyen, de ha felkészületlenek vagyunk, akkor esélyünk sincs a sikerre.”

Farkas Ágnes

- ***olimpiai ezüstérmes kézilabdázó***

„Ha bármibe belekezdtek, amit rátok bíznak, akkor azt - a tudásotok legjavát adva - végig kell csinálni.”

Nick Árpád

- ***erőművész***

„A bánatból sokszor a hit tud kivinni, nekem pedig mindig is a sport volt a hitem.”

Beke Farkas Nándor

- ***zenész (100 tagú cigányzenekar)***

„Olyan helyekre is eljutottam, ahol azt kellett bevallanom magamnak, hogy érdemes minél többet tanulni, hogy ki tudjak törni, hogy nagyobb lehetőségeket kapjak.”

Szkotniczky Éva

- ***színművész***

„Lehetőség szerint mindenben meg kell látni az igaz értéket. Akár egy szép virágban, egy kedves üzenetben, vidám felhőben, egy jóízű beszélgetésben, vagy csak a napsütésben.”

Oláh Gergő

- ***énekes***

„Próbálok úgy élni, viselkedni, hogy akik látnak, ismernek, talán mást gondolhatnak a cigányságról, cigányokról.”

Barta Nóra

- ***műugró***

„Akárhányszor jövök ide, úgy érzem én is, mintha hazajönnék. Örök, maradandó dolgot adott nekem a Gábor iskola.”

Horváth József

- ***rákkutató biológus***

„Lehetsz menő úgy is, hogy tanulsz, mert a tanulás fontos, és mindig legyenek céljaitok!”

Gera Zoltán

- ***válogatott labdarúgó, edző***

„Szeressétek azt a sportot, amit csináltok, egészségetekre is válik, de nem szabad elhanyagolni a tanulást sem.”

GAZDAG DÁNIEL

- ***válogatott labdarúgó***

„Dolgozzatok keményen, és soha ne adjátok fel az álmaitokat! Mindig annak van szerencséje, aki megdolgozik érte!”

EMBER MÁRK

- ***színész***

„Imádtam suliba járni. Hamar felfogtam, hogy ezek lesznek a legszabadabb éveim, utána minden csak nehezebb lesz. Igyekeztem ezeket az iskolai éveket „kimaxolni”.”

Szekeres Pál

-paralimpiai bajnok vívó

„A sikerhez tehetség, alázat, szorgalom, kitartás és partnerek kellenek.”

Berki Krisztián

- ***olimpiai bajnok tornász***

„A sport sok mindenre megtanít: alázatra, fegyelemre, monotonitástűrésre, a kitűzött cél elérésére, amelyeket kamatoztatni lehet a civil életben is.”

Kiss Gergely

- ***3x-os olimpiai bajnok vízilabdázó***

„Mindegy, kiből mi lesz, aki sok munkát tesz bele, azokra mindig felnéznek majd.”

Kalocsai Zsuzsa

- ***operetténekesnő***

„Szorgalom, hogy készen állj a feladatra, amikor jön. Bátorság, hogy megragadd a lehetőséget.”

Ismerd meg a tanárodat:

Józsa Anikó

- Anikó néni, ahogy még nem ismertétek

Iskolánk Nádasdy utcai épületében jelenleg az 1.a osztályban tanító Anikó néni a tavalyi tanév kezdete óta a tantestület tagja. Még a VIII. kerületben kezdett el dolgozni általános iskolai iskolatitkárként, aztán szép lassan végigjárta a szamárlétrát, és kiváló tanító vált belőle, amire kisiskolásként is vágyott. Már 3 éve nyugdíjas, de nem tudott meglenni gyerekek nélkül, így jutott el iskolánkba, ahol elmondása szerint nagyon sok türelmet, elfogadást és toleranciát tanult a gyerekektől.

1. Miért pont a pedagógiai pályát választotta?

Imádtam a gyerekeket, mindig jól kijöttem velük, bármilyen korosztályról is volt szó.

2. Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Az iskolában, ahová jártam, már ott dolgozó felnőttként megtaláltam azt az első osztályos naplót, amelybe a tanító néni beírta, hogy ki mi szeretne majd lenni, és az én nevem mellé az volt odaírva, hogy tanító néni.

3. Mik voltak a kedvenc tantárgyai?

Elsődlegesen a tesi, aztán az ének és a magyar.

4. Voltak-e iskolai csínytevései?

Kinek nem voltak? Bizony, elég sokszor benne voltam a bajban, de ezek igazi diákcsínyek voltak.

5. Miért pont az alsósok tanítását választotta?

Elsősorban ez a korosztály áll legközelebb hozzám, ezen belül is a legkisebbek. Ha lehetne, mindig első-második osztályban tanítanék. Ők még mindig azt csinálják, amit a tanító néni kér.

6. Hogyan került az iskolánkba?

3 éve nyugdíjba mentem, de nagyon nem bírtam gyerekek nélkül. Ezért gondoltam, visszatérek. Először a volt iskolámban voltam 6. osztályban napközis nevelő, majd úgy gondoltam, váltanom kellene. A Facebookon láttam, hogy az iskola tanító nénit keres, jelentkeztem, és Erzsi néni fel is vett.

7. Mit sportolt gyerekkorában?

Általános iskolában minden érdekelt, de a partizán labda volt a kedvencem. Középiskolában kosárlabdáztam, irányító voltam, budapesti 2. helyezettek is lettünk az iskolák közötti bajnokságban.

8. Mi a kedvenc hobbija?

Nagyon szeretek olvasni, kézilabda meccsekre járni, sportot nézni a TV-ben és imádok nyáron táboroztatni.

9. Mi a kedvenc állata?

Mindig is kutyám volt a tavalyi évig, amikor is kaptam a lányomtól egy Ragdoll hófehér cicát, most ő a kedvenc. Az örök szerelem viszont a delfin marad.

10. Mi volt a legjobb könyv, amit diákként olvasott?

Imádtam a Pöttyös könyveket, a Delfin könyveket és örök szerelmem Rejtő Jenő könyvei.

11. Mi a kedvenc étele?

Imádom a húslevest sok-sok tésztával, ha nem leves, akkor sajtos-tészta.

12. Melyik a kedvenc kirándulóhelye?

A Börzsöny. Rengetegszer bejártam a gyerekekkel a vándortáboraim alatt. Mindig új arcát mutatta.

13. Mi volt az eddigi legjobb élménye az iskolánkban?

A pályán eltöltött éveim során sok-sok gyermek volt a kezeim között, de ennyi szeretetet, ölelést még sosem kaptam osztálytól, mint a jelenlegi 5.a-tól és a mostani elsőseimtől.

13+1. Ha lehetne 3 kívánsága, mi lenne az?

Mindenki maradjon egészséges, jó lenne, ha az emberek szeretnék egymást, a harmadik pedig kicsit személyes: gyerekeim minden vágya teljesüljön!

GÁBOROSOK A NAGYVILÁGBAN

Varga Kata – Finnország

Mikor jártál iskolánkba, és ki volt az osztályfőnököd?

2008-tól 2016-ig jártam a Gábor Áron Általános Iskolába. Alsó tagozatban Emőke néni és Erika néni voltak a tanítóim, felső tagozatban pedig Levente bácsi volt az osztályfőnököm.

Milyen emlékeid, élményeid vannak iskolánkról?

A mai napig emlékszem az első napra, amikor elkezdtem az iskolát, nagyon izgultam, mivel nem tudtam, hogy mire számítsak, de szerencsére ez az izgalom gyorsan elmúlt a segítő tanáraimnak köszönhetően. Nagyon sok ismerkedős játék volt az elején, és hamar kialakult egy bizalmi környezet, ahol bármit lehetett kérdezni. Ez a támogatás végig megmaradt az évek során. Szerettem az iskolában, hogy kevesen voltunk egy osztályban, emiatt hamar kialakult egy meghitt közösség.

Hogyan jutottál el a Gábor iskolából Finnországba, azaz mi a te élettörténeted?

Gimnázium után az ELTE HR közgáz szakára jelentkeztem, ahonnan a későbbiekben adódott a lehetőségem, hogy elmenjek Erasmusra. Az Erasmus általában minimum fél, maximum 1 évet ölel fel. Ilyenkor az itthoni diákoknak lehetőségük van arra, hogy kipróbálják, milyen egy másik országban tanulni. Mindenféleképpen skandináv területre szerettem volna menni a híres oktatás miatt. Az egyik egyetemi tanárom ajánlotta Turkut, mivel ő is ott töltötte az első Erasmusát, és nagyon jó véleménnyel volt róla. Szerencsére elnyertem az iskolában az ösztöndíj támogatást, így ki tudtam menni a választott országba.

Jellemeznéd pár szóban a várost, ahol élsz?

Turku a harmadik legnagyobb város Finnországban. A lakossága közel

200.000 fős és ebből minden negyedik ember diák, tehát tulajdonképpen egy diákváros. Turku a déli partvidéken fekszik, emiatt biciklivel nagyon hamar meg lehet közelíteni a szigetvilágot. Emellett rengeteg túralehetőség van a környéken, hiszen nagyon sok az erdős rész Finnországban. Az országot 70%-ban fás terület borítja, emiatt a levegő minősége is nagyon jó.

Miben más Finnország, mint Magyarország?

Az órák Finnországban általában sokkal interaktívabbak az otthonihoz képest, és a diákélet is sokkal színesebb. Nagyon sok lehetőségünk van a városban, rengeteg eseményt szerveznek nekünk, ahol megismerkedhetünk különböző szervezetekkel és lehetőségekkel az országban. Az állam teljesen támogatja a diákokat a tanulásban. Rengeteg "diákétterem" van a környéken, ahol nagyon olcsón lehet ebédelni és vacsorázni, így nem kell időt töltenünk a mindennapos főzéssel. Emellett rengeteg sport lehetőséget biztosítanak nekünk, szintén elérhető áron. A diákokat nagy összegű támogatással ösztönzik, hogy ne a munkával töltsék az idejüket az egyetem alatt, amit szigorúan követnek. Ha például egy diák többet dolgozik egy héten a megengedettnél, akkor elesnek a támogatástól. A diákélet mellett az is egy nagy különbség, hogy itt mindenki nagyon természetbarát. Az emberek rengeteget járnak túrázni, alszanak sátorban vagy éppen menedékházakban az erdőben. De ez nem is csoda, hiszen Finnország a természetről híres. Közel 38 nemzeti parkja van, és 10%-ban víz borítja az országot. Nem véletlenül hívják „1000 tavak" országának. Nagyjából bárhova el lehet jutni biciklivel, mindenhol kiépített utak vannak a kerékpárosoknak, teljesen elválasztva a kocsiktól, így biztonságosan tud mindenki biciklizni. Az emberek emiatt főleg a biciklit preferálják. Az finnek nagyon kedvesek és segítőkészek. Mindenki nagyon biztonságban érzi magát az országban, hiszen tudják, hogy jóindulatú emberekkel vannak körülvéve. Ha valaki elhagyott valamit útközben, az is általában visszakerül a tulajdonoshoz elég hamar. Először nagyon félelmetesnek és ijesztőnek tűnt, hogy egy idegen országban megálljam a helyem, viszont egyik legjobb döntésem volt, hogy éltem ezzel a lehetőséggel.

Mint külföldi mentalitást megtapasztalt ember, milyen tanácsaid lennének a mai fiataloknak?

Másoknak is ezt tudom tanácsolni, hogy merjenek kimozdulni a megszokott környezetükből, és tágítsák a perspektívájukat azáltal, hogy megismernek új embereket, kultúrát és életmódot.

A HÓNAP KÖNYVE

Komal Kant: Mire jó a rosszfiú?

Mi a közös Ashtonban és Lucában? A világon semmi. Igaz, gyerekkorukban elválaszthatatlan barátok voltak, de évek óta szóba sem állnak egymással. Lucából azóta egy agyontetovált rocker srác lett, aki magasról tesz arra, mit gondolnak róla mások, Ashtont viszont csakis a népszerűség érdekeli. Amikor Ashton helye meginog a gimis táplálékklánc csúcsán, dühítő módon Lucára szorul, aki persze nincs odáig az ötlettől, hogy segítsen az elkényeztetett pompomlányon, úgy meg még kevésbé, hogy a pasiját kell alakítania!

De ahogy egyre több időt töltenek együtt, és egyre több régi sérelmet tisztáznak, már nem az a kérdés, hogyan viseljék el egymást, hanem hogy hogyan tartsák távol magukat a másiktól.
Talán mégis van bennük valami közös...

Ezt a könyvet először is azért tudom ajánlani, mivel én alig tudtam le tenni (szó szerint), másodszor pedig azért, mert egy nagyon tanulságos történet. Megmutatja, hogy mennyire nem tudjuk elfogadni a másikat, de később mégis nagyon fontos lehet az illető számunkra. Ha minél több időt töltünk azzal, aki teljesen más, mint mi, lehet, hogy rájövünk, mekkorát tévedtünk a másikkal kapcsolatban.
Azt is megmutatja, hogy nem minden esetben jó elszállni magunktól, mert bármikor nagyot eshetünk arról a bizonyos magas lóról.
Meg persze egy nagyon vicces, romantikus és érzelmes könyv is egyben.
Szóval mindenkinek ajánlani tudom, de leginkább lányoknak.

Bakos Viktória 8.a

AZ ÉN SPORTOM

Balogh Jázmin – akrobatikus tánc

3 éves koromban kezdtem el táncolni. Sokfélét kipróbáltam, mert kerestem a hozzám legjobban illő sportot. Óvodás koromban kipróbáltam a néptáncot, az akrobatikus rocky-t és az artista képzőt. Az utolsónál megtaláltam a helyem, és az oktató is a szívemhez nőtt, és egészen 11 éves koromig jártam oda, míg a tanfolyam megszűnt, mert az oktató elköltözött. 1. osztályos koromban a kerületi művészeti iskolában balettot tanultam. Szerettem volna egy olyan sportot, ahol versenyeken is kipróbálhatom magam. Így találtam rá 8 évesen a Ritmikus Sport Gimnasztikára (RSG). 3évig kitartóan edzettem, de mégsem éreztem magaménak a sportot. Amikor ötödikes lettem, alapítottak a WKK-ban egy új egyesületet, a PersisDance TSE-t. Már az elején nagyon jól éreztem magam. Az edzők és a csapattársak is nagyon kedvesek voltak. Az első gyakorlatom a "Ciao Bella" volt, amivel elkezdtem versenyezni is. Már az első évben nagyon sok új akrobatikus elemet tanultam, és tudtam, hogy ez lesz az én sportom. A következő évben a "Hajótörött" című gyakorlatommal nagyon szép eredményeket értem el, például Országos Bajnokságokon többször is 1. helyezést, Európa-bajnokságon 2. helyezést illetve az összes minősítő versenyen 1. helyezést értem el. Az edzők összeraktak egy koreográfiát a csapat számára, ami az "Unity is strength" nevet kapta. Ezzel pedig az EB-n 1. helyezést értünk el. A tánc az életemben nagy szerepet játszik, ezért remélem, minél tovább tudom csinálni ezt a sportot!

Ópusztaszeren

Október 6-án, pénteken a 4.a osztály a 8.a osztállyal közösen Ópusztaszerre utazott tanulmányi kirándulásra. Emőke néni és Levente bácsi kísérték az osztályokat.

Már az odautazás is nagy élmény volt a vonaton: láttunk lovat, bárányt, de már az is szép volt, amikor csak kinéztünk az ablakon. Enni is lehetett az úton az otthonról hozott finomságokból. Csakhogy amikor leszálltunk volna a vonatról, nem nyílt ki az ajtó, így tovább kellett mennünk a következő állomásra, ahonnan újra visszavonatoztunk Kistelekre, az eredeti megállóhelyünkre. Aztán ott elsétáltunk egy játszótérre, amíg nem jött a busz. Majd egyenesen a történelmi emlékparkba mentünk. Ott aztán mindent megnéztünk. Kezdtünk egy 3D-s mozival, amely Ópusztaszer történetét mesélte el, majd jött egy rövidfilm Magyarország történetéről a kezdetektől napjainkig. Aztán a központi emlékműnél fotózkodtunk, csináltunk osztályképet is, majd megnéztük a királyok mellszobrait, a hét vezér szobrát és a jurtákat is. Ez után bementünk megnézni a Feszty-körképet, amely a magyarok bejövetelét ábrázolja a Kárpát-medencébe, nagyon élethűen. Ezen kívül boltba és büfébe is elmehettünk. Az emlékparkban a sétánk vége felé láttunk még szélmalmot és régi vasútat is. Aztán elkezdtünk szedelőzködni, és elindultunk visszafelé. Jött is a busz időben, amellyel mentünk pár megállót, és ott is voltunk a vasútnál. Felszálltunk a vonatra, és a hazáig tartó úton jól kipihentük magunkat.

Amikor a hétvége után hétfőn visszatértünk a suliba, kibeszéltük a kiránduláson történteket, és jókat nevettünk rajta. Igazán jó élményben volt részünk Ópusztaszeren.

Nagy Boglárka 4.a

TI MONDTÁTOK…

„Az ősemberek kódexeket írtak a barlang falára…”

„Azért készített az ősember barlangrajzot, hogy mi majd onnan tudjuk meg, merre van a kijárat a barlangból…”

„Petőfiék racionális változást akartak…” (radikális helyett)

A HÓNAP VICCE

„Pistike elkésik az iskolából reggel. A tanár megkérdezi tőle:

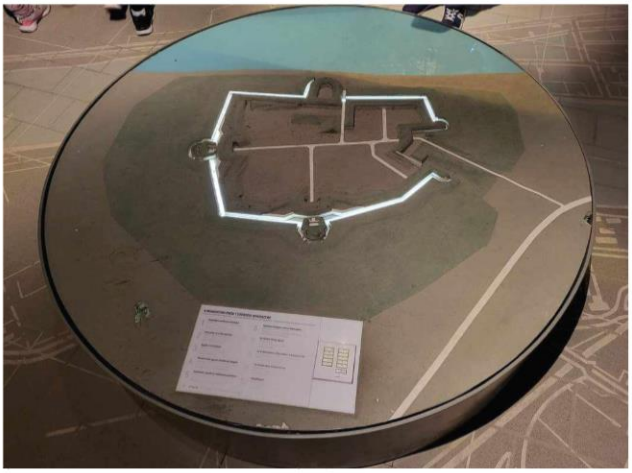
-Pistike, miért késtél el ma reggel?

Erre Pistike:

- Egy focimeccsről álmodtam, de hosszabbítás volt, így tovább kellett aludnom.”

Kovács Bence 7.a

Nagy Sportágválasztó
A SPORT NAPJAI
www.sportagvalaszto.hu

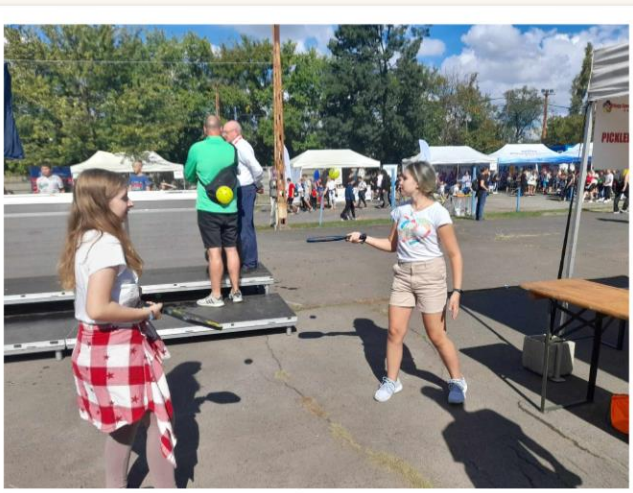

IV.
BÉLA

PUSZTASZER 3D

HUNGARIAN
HISTORY

MÁV
490.058

